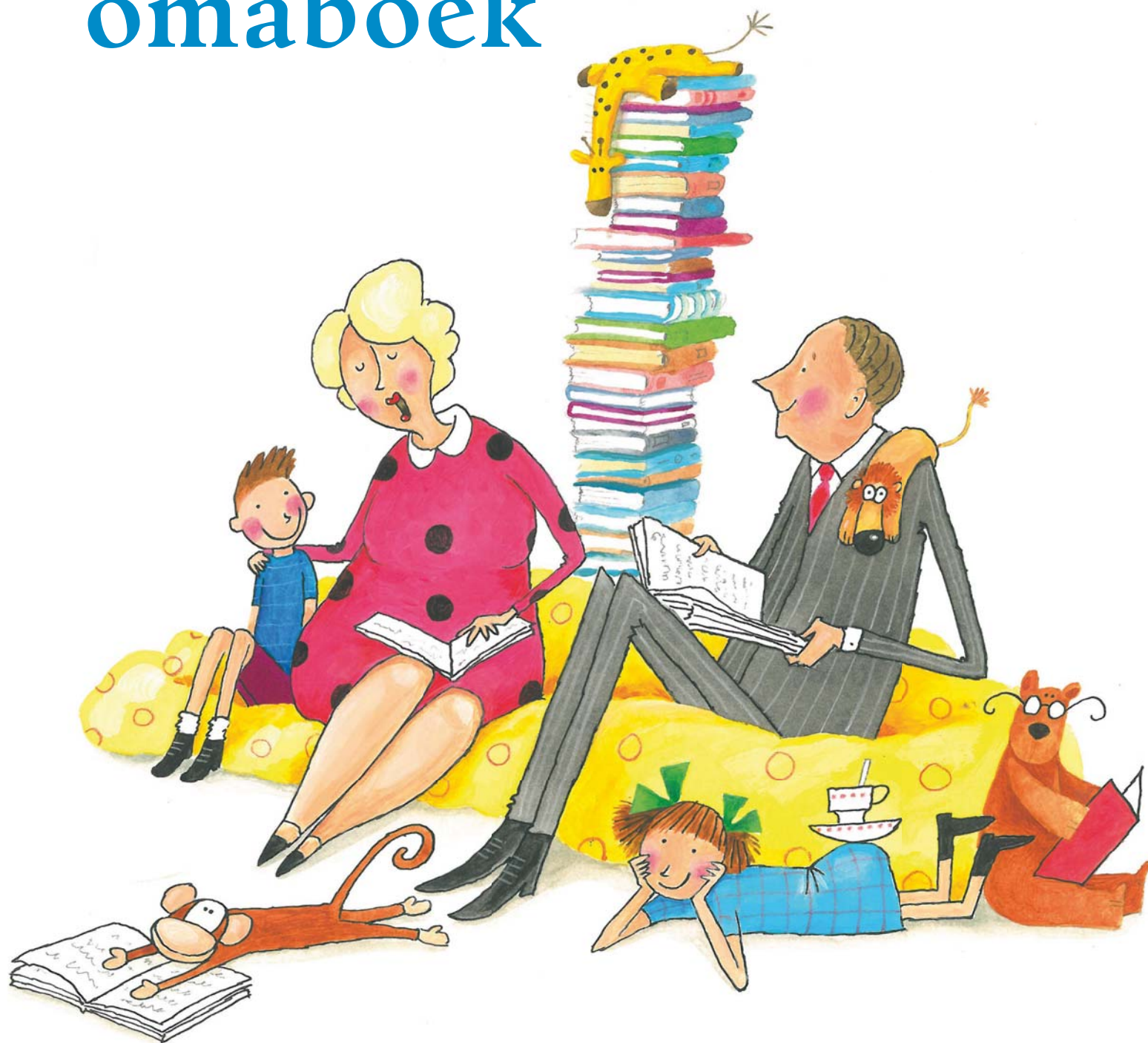

Vrolijk voorleesboek voor kleinkinderen

Het grote opa- en omabboek

Uitgeverij Ploegsma Amsterdam

Inhoud

- 9 **Oma's en opa's**
Nannie Kuiper
met tekeningen van Alex de Wolf
- 11 **Oude foto's**
Ellen Tijssinger
met tekeningen van Dagmar Stam
- 14 **Oma Drie**
Karen van Holst Pellekaan
met tekening van Rick de Haas
- 17 **Opa Sigaar komt logeren**
Martine Letterie
met tekeningen van Linda Lee
- 20 **De vlieger**
Pieter Feller
met tekeningen van Natascha Stenvert
- 24 **Domientje en oma Titi**
Yvonne Keuls
*met tekeningen van
Annemie Berebrouckx*
- 32 **Lente**
Linda de Haan
- 34 **Oma met slagroom**
Mirjam Oldenhave
met tekening van Jeska Versteegen

- 36 **Opa's oude speelgoedkist**
Walter Wick & Jean Marzollo
- 38 **Floor regelt het even**
Marjon Hoffman
met tekeningen van Georgien Overwater
- 41 **Pippi vrolijkt tante Laura op**
Astrid Lindgren
met tekeningen van Carl Hollander
- 46 **opa en oma plus**
Dick Bruna
- 50 **Opa Donderbus**
Reggie Naus
met tekeningen van Els van Egeraat
- 54 **Weg**
Truusje Vrooland-Löb
met tekeningen van Jan Jutte

- 57 **Echt iets voor oma**
Angela Dol
met tekeningen van
Joanne Lew-Vriethoff
- 60 **Zomer**
Linda de Haan
- 62 **Een cadeau voor omaatje**
Jaap ter Haar
met tekeningen van Harmen van
Straaten
- 68 **Breien**
Hans Hagen
met tekeningen van Philip Hopman
- 71 **Een tandem komt nooit alleen**
Imme Dros
met tekening van Harrie Geelen
- 74 **Vroeger bij oma op school**
Walter Wick & Jean Marzollo
- 76 **Mannen**
Pieter Feller
met tekeningen van Natascha Stenvert
- 80 **De toetjesbeer**
Jacques Vriens
met tekeningen van Jeska Verstegen

- 82 **Voor het portret van opa Kraai**
Annie M.G. Schmidt
met tekening van Els van Egeraat
- 84 **De zonnebloemwedstrijd**
Alex de Wolf
- 90 **Logeren bij oma**
Burny Bos
met tekening van
Harmen van Straaten
- 92 **Herfst**
Linda de Haan

94 **Opa is er niet**
Sieneke de Rooij
met tekeningen van Heleen Brulot

100 **Een bang poepertje**
Carry Slee
met tekeningen van Dagmar Stam

122 **Bij opa en oma op zolder**
Walter Wick & Jean Marzollo

105 **Oma**
Harrie Geelen

124 **Vreemde sporen**
Vivian den Hollander
met tekeningen van Alex de Wolf

108 **U**
Sjoerd Kuyper
met tekening van Sandra Klaassen

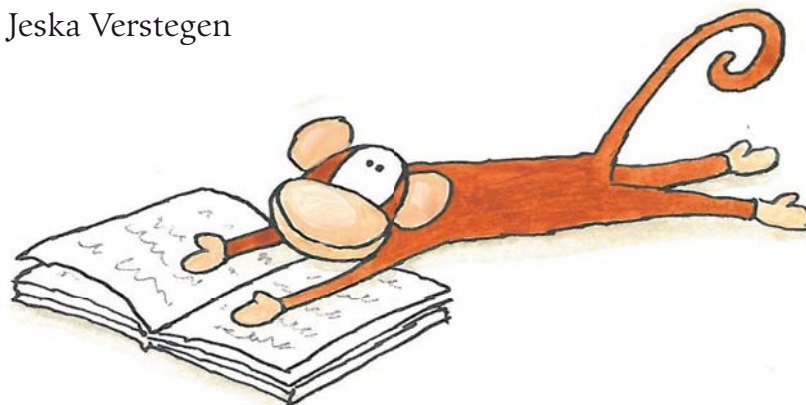
128 **Winter**
Linda de Haan

111 **Oma komt logeren**
Arnold Lobel

130 **Het toverboek**
Hans Hagen
met tekeningen van Philip Hopman

116 **M'n opa**
Annie M.G. Schmidt
met tekeningen van Els van Egeraat

119 **Opa is de weg kwijt**
Mina Witteman
met tekeningen van Jeska Verstegen

Oma's en opa's

*Oma's en opa's, daar kun je mee lachen,
daar kun je mee praten, ze luisteren goed.
Ze blijven voor altijd heel veel van je houden,
dat weet je wel zeker – wat je ook doet!*

*Oma's en opa's, daar kun je mee spelen.
Ze vragen aan jou steeds: 'Wat doen we vandaag?'
Een spelletje, knutselen, voorlezen, stoeien...
Wat je ook opnoemt, ze zeggen: 'Ja, graag!'*

*In jouw restaurantje zijn zij trouwe klanten.
Ze blijven bestellen: kroketten met friet,
met appelmoes, cola... jij komt het wel brengen.
Bedienen, dat kun je, je knoeit lekker niet!*

*Oma's en opa's, ze zijn heel bijzonder.
Soms word je misschien wel een beetje verwend,
maar jij bent hun kleinkind en daar zijn ze trots op.
Ze willen genieten van ieder moment!*

Oude foto's

Oma is op visite. Dat vinden Jet en Frank fijn.

Als ze komt neemt ze meestal een cadeautje of iets lekkers mee. Vandaag kregen ze allebei een plakboek. Op het rode plakboek heeft ze met krullerige letters *Jet* geschreven en op het blauwe plakboek *Frank*.

'Nu kunnen jullie je nooit vergissen,' zegt oma. 'Ga maar lekker kleuren en knippen.'

Jet tekent een vaas met bloemen en Frank een zeilboot. Als ze klaar zijn laten ze de tekeningen aan oma zien.

'Knap hoor,' zegt ze. 'Jullie kunnen heel goed tekenen.'

De zon schijnt. Jet en Frank willen naar buiten.

'We gaan buiten spelen, oma,' zegt Jet.

'Of zullen we bij jou blijven?'

'Nee hoor,' zegt oma. 'Het is te mooi weer om binnen te zitten. Dan kan ik even rustig met mama praten.'

Jet en Frank gaan met de lift. Als ze op de onderste knop drukken hobbelt de lift vanzelf naar beneden. Dan moeten ze nog een trap af om bij de box, een soort schuurtje, te komen. De fiets van Jet en de step van Frank staan er. 's Morgens doet mama de box open en 's avonds draait papa hem weer op slot. Zo kunnen Jet en Frank altijd zelf hun step en fiets pakken.

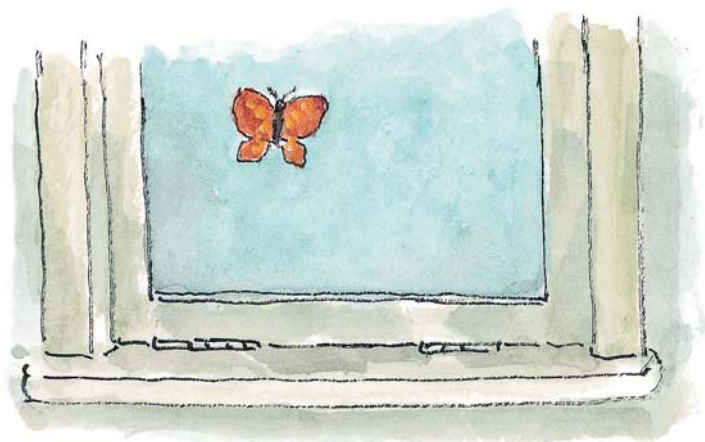
Soms spelen ze in de box. Het is er stoffig en rommelig en er staan geheimzinnige dozen.

Jet pakt haar fiets en wacht tot Frank zijn step heeft.

Voor het raampje fladdert een mooie vlinder. Hij is bruin en oranje met stippen op zijn vleugels.

'Kijk eens, Frank,' roept Jet. 'Er is een vlinder in de box.'

De vlinder fladdert voor het raampje en tikt tegen de ruit.

‘Hij wil naar buiten,’ zegt Frank. ‘We moeten hem helpen.’

Het raam moet open, maar het zit heel hoog. In de box staat geen trap of stoel om op te klimmen. De vlinder fladdert nog steeds zenuwachtig tegen het glas. ‘Zal ik op je fiets gaan staan?’ vraagt Frank. ‘Als jij hem vasthoudt, kan ik precies bij het raam.’

Jet zet haar fiets onder het raampje, vlak naast een oude boekenkast. Frank klimt op de bagagedrager en duwt zo hard hij kan tegen de ruit. Het lukt niet. Hij probeert het nog eens en nog eens. De fiets wiebelt en Frank kijkt angstig naar beneden.

‘Hou je fiets goed vast, Jet,’ zegt hij.

‘Duw nog eens heel hard,’ zegt Jet.

Frank haalt diep adem en duwt met twee handen zo hard hij kan tegen het raam.

Het schiet open, de vlinder vliegt naar bui-

ten. Jet houdt de fiets stevig vast, maar hij wiebelt. Ze kan hem bijna niet houden.

‘Schiet op, Frank,’ roept ze. ‘Kom eraf!’ Het is al te laat. De fiets valt. Jet valt.

Frank kan zich nog net vastgrijpen aan de bovenste plank van de boekenkast. De boekenkast is oud en wiebelt. Frank bungelt met zijn benen in de lucht. Hij heeft een rood hoofd van inspanning.

‘Help, Jet,’ roept hij. ‘Help!’

‘Spring!’ zegt Jet, maar dat durft Frank niet.

De kast hangt steeds schever. Jet duwt ertegen. Vanaf de bovenste plank glijdt een doos naar beneden.

Rinkel-de-kinkel, klinkt het binnen in de doos. Dat belooft niet veel goeds.

Weer valt er een doos.

Bonk-bonk, horen ze. In die doos zit iets heel zwaars.

Dan valt Frank naar beneden, samen met een heel oude koffer.

‘Oeps!’ zegt Frank.

Boem-boem, zegt de koffer.

Jet en Frank niezen van het stof.

Frank is geschrokken. Hij heeft zich gelukkig geen pijn gedaan. Hij is alleen vies. Zijn handen zijn zwart en zijn bloes ook.

In de doos die rinkel-de-kinkel deed, zit een glazen lamp. Die is kapot. Er liggen duizend stukjes glas in de doos.

In de doos die bonk-bonk deed, zitten zware boeken.

Er staan mooie plaatjes in van dieren,

bloemen en planten. Ze bladeren er een tijdje in.

‘Wat zal er in die koffer zitten?’ vraagt Jet. Ze wijst naar de stevige koffer die met een riem dichtzit.

Ze maken hem open en nieuwsgierig kijken ze wat erin zit. Stof! Frank blaast erin. Het kriebelt in hun neus en ogen.

‘Hatsjie,’ zegt Frank.

‘Hatsjoe,’ zegt Jet.

‘Het zijn foto’s,’ zegt Jet.

Ze pakt een fotoalbum uit de koffer en bladert erin. Het zijn geen gekleurde foto’s zoals papa maakt. Ze zijn zwart-wit en hebben vergeelde kartelrandjes.

Er staan mensen op die ze niet kennen.

Een meneer op een paard, een kindje in een ouderwetse kinderstoel en een blote baby op een schapenvachtje. Frank rom-

melt in de koffer en vindt een foto van een meisje met twee vlechtjes.

‘Dat lijkt jij wel, Jet,’ zegt hij.

Samen bekijken ze de foto.

‘Dat kan niet,’ zegt Jet. ‘Het is een oude foto, dat zie je toch zo.’

‘Ze heeft ook sproeten,’ zegt Frank. ‘Misschien ben jij het toch wel.’

Er zitten nog meer foto’s in de koffer.

Sommige zijn grappig en andere heel deftig, met mensen erop die hun mooiste kleren aanhebben en deftig kijken.

‘Zullen we de koffer mee naar boven nemen?’ stelt Jet voor. ‘Misschien kent oma al die mensen.’

Mama en oma kijken verbaasd naar de koffer.

‘Wat zit erin?’ vraagt mama.

‘Oude foto’s,’ zegt Jet. Ze geeft oma die van het meisje met de vlechtjes.

‘Weet jij wie dat is?’ vraagt ze. ‘Ik lijkt een beetje op haar.’

Oma begint te lachen.

‘Dat ben ik,’ zegt ze. ‘Toen was ik net zo oud als jij. O, wat gaat de tijd toch snel.’

Ze bekijken nog meer foto’s en meestal weet oma wie erop staat.

‘Die meneer op het paard is de vader van opa en de baby op het vachtje is opa zelf,’ zegt ze.

Frank en Jet moeten erg lachen.

Opa in zijn blootje. Dat is grappig!

Ze vergeten helemaal de rommel in de box: de gevallen dozen en de kapotte lamp. Dat zien ze later wel weer!

